

3 новим роком поведіть ударніше кампанію за членством ТУРФДім

КРЕШУТЬ БЕЗРОБІТНІ БІГАМИ ЗАМЕРЗЛУ ЗЕМЛЮ, А БІЗНЕСОВЦІ БЕРУТЬ ЗА НИХ БЕНЕТОВУ ДОПОМОГУ

Вікі, Саск.

Канадський консервативний уряд Бенета ще перед виборами був дуже резигнований над безробітними, щоб ним самим завдати до себе голоси деяких робітників. По виборах, розуміється, трішки полетіло, та лише не безробітним, тільки тим плавецьким та їхнім виборцям. Отже тягнулося через довгий час, то радилі, то плакали, аж напеклися такі, що й редакції "Кан. Фармера" ваять зробили і він зі своєю силою заставив, що

"Новий уряд ухвалив небувалу ще доіс суму 10 мільйонів на поправу доріг. Робота, яку кооперативне правління не перевело в 1930 р. на провінційних дорогах Саскчевану, адобула йому великі призначення з боку всіх безробітних громадян."

Отже репрезентує новий уряд писав "КФ". Коби то так отой писав "КФ" перешлю самий на цю допомогу, певно зісунулася би з його та облуда з фальшивого його ока.

Ізраз така запомога робота розпочалася у нас, в Віллах. Місто отримало від губернатора \$5,000 на поправу доріг, другу ж таку суму має виплатити на цю ціль міська каса. Оцю суму стягують з податковців міста. І вони дають копати ділі для спускання з міста дощів, яка часто наповняла салери деяким бізнесовцям. Хоч ця робота є найменше корисною для

інших жителів міста, які сьогодні мають заплатити кошта за користь кількох бізнесменів.

Крешують робітники бігами замерзлу землю, аж зуби дзвенять та й тільки всього, бо заробити нічого не годен тому, що тутешній бізнесмен, з яких складається міська рада, поштудувати 10 тисячами, які мають отримати робітники за свою тяжку працю й загарили що до цента для себе, а робітникам агодилася дати зі своїх сторін яких небудь гнилих продуктів на прохарчовання. Бо гіршими не платять нікому. А щоб так ганебний виписок остався, то ця демократія робить ось що:

Коли робітники вкопали вже близько 1,000 фітів, а місто закупило потрібні палини та гару негли, тоді міська рада скликає мітинг на ухвалу копання ділі, анаючи добре, що податковці будуть голосувати проти, й мимоволі й спротиву жителів, затверджують ухвалу, мотивуючи тим, що розпочате діло є звичаєм з англійськими коштами, які неможливо захвати.

Заразом ухвалюють й заробіток робітників 6 центів від фута, тільки не готівкою, лише в натурі споживчих продуктів. Робітники, які робили, масово покидають працю, бо не могли заробити навіть на прохарчовання.

Ось таке зупинання й катування робітників писав "Кан. Фармера" назвав допомогою, Іван Дидук.

В ЗОЛОТІЙ ГОЛІНДЖЕР МАЙНІ УСЕ БЕЗ ЗМІН, МАЙНЕРІ ЩОДНЯ СПОВНЯЮТЬ ШПИТАЛІ

Тімміс, Онт.

Після епідан, який був у планований в 1926 р., іде більше як сподівалися. Дирекція з головного офісу підняла епідан, а старіші менших, а менші ще менших, женуть одні одних, щоб не страстити заски у компанії і триматися свого пидля. Усі вони безмісцесердечно дають найнижнього, бідного майнера.

Тому три роки в Голінджер майні працювало близько 1,000 робітників. Зараз працює тільки 1,700. Велика різниця, хоч порівняти оті два числа, але зник майноласників в порівняно з даними роками а тепер, в Голінджер майні в ссе без змін. Три роки тому рекорд вишав

кін покарієм і смерті в Голінджер майні було 3,000 за один рік. В той час при праці оту майна відбавля за рік дванадцять робітникам життя.

Боси дають бонд кожного місяця, як робітники їхніх гонів не скваліють себе. Тепер від трьох років при добайню епідан боси і доглядати сейфти фірмет оті випадки війн то зменшилися? Іх число є 1300 річно. Коли порівняємо число отих випадків смерті і калітва майнерів з числом працюючих, то 400 з них не знали жадних поразок. В тім числі забитих майнерів при праці є около 25 за один рік.

Спохвтаєм запровадження системи епідан золота майна Голінджер одним замахом від-

срала життя 39 майнерам. Скрізь криза, скрізь голод. В Тімміс безробітні планують збудувати свою організацію а в золотій майні Голінджер без змін...

Управителі голінджерської майні мають платити від \$17,000 до \$30,000 в рік. Ім не треба кричати хліба тай хліба. Один з них має тільки чотири автомобілі, останній пайовийний автомобіль коштує \$9,000. За те майнера, як приймуть до роботи здорового сильного, щойно підучать його майнерського ремесла і епідан, а він дивився за три роки в мексиканську Іде на сухоти вмирати.

Щери йдуть в гору, паразити рахуються дивідендами, боси і сейфти гайдуки сповнюють шпиталі св. Марії майнерських каліками, яких система Голінджерського епідан відмінює за золото.

Скрізь криза, скрізь безробітні, гинуть працюючи з голоду в Канаді, тільки ми "ідеальні" працюємо в Голінджер майні за системою епідан і гинемо в голінджерській шпиталі, гинемо на сухоти.

Хотять нас добре шиплюють боси, добре стережуть доглядати сейфти гайдуки, хто зостає робити в майні зараз заробить самого вбитого чи покаліченого

винуватим у його нещастю, бо він чому не склав босови цього паперу?

В теперішній і минулий роки бототи майнерів викинули боси з праці. Викинули, бо компанія хоче себе охоронити перед компенсаційним бордом. Голінджер має нічезних підлітків, які все є до її услуг. Щоб зменшити рекорд майнерських сухотників, вони рапортують майнерів за крадіж золота, які ніколи і не бачили його в майні, а для компанії цього і треба. І на тій підставі формують своє оправдання кампанія і викладає херих майнерів з праці, позбавляє їх лікарської допомоги і права на компенсаційні за відшкодування позбавленого в майні здоров'я.

До цього часу в майні Голінджер без змін, але вигляд є на зміну, бо робітники золотий майні пробудаються. Зараз між робітниками ведеться політична боротьба, до котрого гуртка прислухався то все хвалить Радянський Союз і виглядають епі скорі революції в Канаді. Так, її треба і тут, коли не хочемо гинуть з голоду або сухоти, коли хочемо побороти свого ворога, ставаймо в члени компанії, бо тільки за її проводом мобілізує в майні зараз заробить самого вбитого чи покаліченого Майнер.

З КЛОБАМИ НАПАЛА ПОЛІЦІЯ НА БЕЗРОБІТНИХ У ВЕНКУВЕР І РОЗГРОМИЛА ЇХНІЙ МІТИНГ

Венкувер, Б. К.

Стараннями організації безробітних у Венкувер, Б. К., був скликаний мітинг і демонстрація 23 грудня о 2.30 год. поподули по Павел стріт Гренде.

На мітинг безробітних промовляв тов. Кембел. Промовець змалював положення робітничої класи Канади. Заговорив про страшенне безробіття, яке охопило цілий капіталістичний світ, а так само й Канаду.

Далі промовець сказав, що тільки боротьбою робітники можуть добитися праці або хліба. Принцип своєї промови босідині закінчив чотиритисяччю вірбів трулящих шипуватися в ряди й маневрувати до епіт голу з домаганнями праці або хліба.

Делегация безробітних пішла до епіт голу, а тов. Дрейтон з безробітними пішов на Кембі Гренде і там позав промовляти. Деміт чіф Мордок прийшов до тов. Дрейтона і пробу-

вав заборонити говорити. Тов. Дрейтон промовляв далі. Коли отой Мордок повторив вірбів, тоді т. Дрейтон ситався робітників, чи вони хочуть мати тут мітинг?

Робітники відповіли: — Так! Тоді Мордок сказав поліції арештувати тов. Дрейтона, а вірбів розбити. Робітники були боюового настрою й ставили сильний опір поліції. Поліції було поперх дві сотки й по довшому часу мітинг розбито та заарештовано 8 робітників і одну робітницю. Товариша Дрейтона та тяжко побито в тюрмі.

Вісім звільнено за бейдом, а одного робітника на їм Дакон Фолет будуть депортувати. Канадська Робітничка Об'єднана Ліга взяла справу товаришів арештованих і буде їх боронити. Робітники безробітні повинні ставати в ряди революційних організацій і епідиним фронтом боротися проти пануючої класи в Канаді. М. Душніковий.

ЕКОНОМІЧНЕ ПИТАННЯ ДНЯ В ПРАВОСЛАВНОМУ СОБОРІ У ВІННІПЕГУ...

Вінніпег, Ман.

В неділю вечором, 28 грудня 1930 р., в православному соборі у Вінніпегу виступав з докладом пан Арсеніч на тему: Економічне питання дня.

На вступі свого доклада зазначив він, що економічне питання до сьогодні майже не торкало панів в православній амі, а від сьогодні воно стає питанням кожної окремої людини.

І далі п. Арсеніч почав порівнювати час перед двадцять роками.

— А найбільші клопоти, говорив п. Арсеніч, принесла світова війна. Ся війна паробила великих довгів так, що сьогодні державні уряди журяться, як їх сплатити. Бо до того ще внутрішні клопоти кожної держави потребують грошей. Ми хочемо дорогів — держава нам буде, кажем будувати мости, парки — держава нам буде. Безробітні хочуть їсти — держава їм дає.

Тільки не сказав пан Арсеніч, чи безробітні хочуть поліцейського терору і клобів, бо і то держава дає.

— З кожним днем економічне питання стає гірніше — говорив п. Арсеніч. Навіть найбільші уми в світі не можуть

його розв'язати.

В Росії те питання почали розв'язувати соціалістичною революцією, але бачимо, що вже 13 років, а розв'язати їм не вдалося і не вдається. Бо вони своїх горежан звели до такої примітивності, що вони боси і в одних позитивних питаннях, з'ївши фунт хліба продукують за 30 центів бушель пшениці та заваляють хлібом світовий ринок.

І п. Арсеніч вхопив кланоті паперу і крикнув:

— Слухайте, що пишуть нам сувні люди про більшовицький рай. "Ми будемо страшенно, хліба і мяса нема, в кооперативі нічого не дістане, а за одним фунтом хліба стоїмо півдня. Жадних прикрас до тіла не маємо, навіть мила не дістане, бо це буржуазна видумка, а зате замурані дядьки будуть соціалізм і учаться політики."

От за яких айдияків говорив п. Арсеніч, за тих, що протягом століть цілі бочки перфуми вимастили, агноліли стирти хліба і жили розгульним життям тоді, як мільйони корчилися тоді з голоду. Оці дармоїди ще про прикраси думають тепер, але нехай вдоволяються отим "фунтом хліба", бо вони і того не варта.

Далі п. Арсеніч сказав, що

в Росії великий голод на хліб і мясо.

— Станей, говорив п. Арсеніч, — не знайдеш в цілій СРСР. Це вже правда! Особливо двох епівей патрістичної породи.

От що видумала арсенічівська голова. Чи може собі хтось уявити, щоб на одній шестій частині сита одної свині не було? Може хоч в зоологічному парку одна — пане Арсеніч?

— В СРСР, продовжував п. Арсеніч далі, тільки одне добре дістане, це розвід. Жінка не хоче чоловіка чи чоловік жінку, за 30 копійок і взяли розвід, але чоловік не сміє викинути її з тої кімнати, а жінка, приводить собі другого чоловіка, а чоловік жінку другу з кімнати перекладають дручком і так живуть.

Ці лівню п. Арсенічові, що в пролетарській державі за 30 копійок можна погодити і врегулювати родинне життя і хоч п. Арсеніч не перекладав їх дручком, то вони будуть спокійно жити, бо вони добровільно на це погодяться. І з чого ж жити адвокатам там, коли до 30 копійок беруть за розвід?

Але чи може робітник чи селянин це зробити в капіталістичній державі? А хоч де-кому вдалося б взяти розвід, тоді п. Арсеніч дручком не перекладав би. Розвід в капіталістичних країнах коштує не 30 копійок, а тисячі доларів, яких робітник чи селянин не має. На крикіні свого "докладу" пан Арсеніч сказав:

— Це політичне питання зближує нас страшно і певну будучність, для якої розв'язки нема!...

Другий виступив піп з чорненькою папачкою бордюком і той також не обминул СРСР.

— В Росії, забавляв піп, нічого так нема розвиненого, як хххххх, в яких росіяне вже 13 років звисли стоячи з дня на день перед кооперативною, чекуючи черги на хліб.

Довго той піп говорив про оті "хххххх", яких він дуже бідняга боїться, а йому це тільки хххххх бракувало-б, бо бордюк таке має а в хххххх у СРСР тільки такі "буйні благородні люди" можуть стояти і цілими днями, але ті, що працюють для добра трулящих класи — стояти в хххххх не можуть, бо вони будують соціалізм. І будують його, вони вже розв'язали економічне питання, якого каже п. Арсеніч, що ніхто не розв'язав.

Розв'язують оте важке і скрутне економічне питання трулящі по усіх капіталістичних країнах, так само і в Канаді. Зипинивши вперед приватну власність панів-неробів, трулящі заберуть усі засоби виробництва на користь всього людю, не одиначи.

Робітник.

МИ В РОЗГОНІ КАМПАНИЇ ЗА ЧЛЕНСТВОМ ТУРФДІМ

Трансконна, Ман.

В п'ятницю, 19 грудня, відбулося засідання пропагандового комітету.

Членство вступає до ТУРФДім досить численно. Слідуючої неділі на пропагандовім мітингу вписалося 5 нових членів.

Відбули ми два пропагандові мітинги і один комітет, на котрих босідинки промовляли про значіння організації ТУРФДім і про значіння робітничої класки. Також читали доклад про значіння класки.

Щодо класки то кольтортаж її йде досить успішно. Спродано 32 книжки.

Працю комітету розподілено на ренту місяця грудня. За пропагандовий комітет, А. Гладка, секр.

НАВІТЬ У ШПИТАЛІ НЕ ДАЮТЬ СПОКІЙНО ПОЛЕЖАТИ ПОШМАТОВАНОМУ РОБІТНИКОВІ

Гайс Бей, Н. С.

За час мого побуття в Канаді мав я нагоди чимало надивитися на отой страшний виписок робітників капіталістичною класою. Чув так само багато розговорів між самими робітниками та й в пресі нашій так само про цей виписок пишеться раз-у-раз. Багато пишуть робітників до своєї преси і про агенти капіталу, чорнопротівні, що так само скрубують робітника на усі боки.

Якось мені трапилося нещастя, заелав я на запалення кишечки й мусів йти до шпиталю на операцію. Лежу в отому шпиталі і щодня бачу, як приносять сюди жертви капіталістичного виписку трулящих. Одних майнерів впровадують у шпитальні стіни, других виносять вже назавжди з-світу могилу. Вилікували...

Саме в сусідстві мене на ліжку лежить один робітник, якому в майні поламало ліну ногу, праву руку, ніс і верхню губу розбило. Робітника отого поклали на таке ліжко, що дається підносити утору і вдолити. Якось одного дня зайшов сюди пошепче й став випитувати отого робітника, що йому бракує.

Робітник став розповідати. А далі зашптує його піп: — А якої ти нації? — Українець, відповідає робітник.

— Ага... Ти чешо большевик? — затигнув піп. — Я був колись під Росією, а тепер належу до Румунії, відповів робітник.

— Де ж ти мешкаєш, випитував піп вперто.

Робітник оповів, де мешкає, в якій майні йому пошкодило ціле тіло, і так оповідаючи, робітник постогнував що хвилює. А пошина, випитавши усе, аж в

долоті вдарив, переконуючи робітника, що він саме живе в "його параді", та що він є протестантом, як, зрештою, усі мешканці тієї параді.

Лежу я на ліжку шпитальному й мене аж підкидає не так від болю, але від отих попіпських класичних і брехливих слів. Той попіп не розпитує отого самого робітника, який вже лежить 17 місяців в шпиталі, чому йому компанія не дає нічого, хоч її майна аніціла людину й батька на ціле життя. Навіть у шпиталі не дають спокійно полежати пошматованому робітникові й туди на темні душі снують капіталістичні слуги. А робітники не розповідають отим темнотам чорнопротівкам, сповідаються перед ними зі своїх найчорніших айдий. Тіащо, перед ким? Перед тими, що самі чують найчорніше аю? Іх же чимало вшн в тому, що сьогодні робітники гинуть зарученою смертю, виписували до останньої класки здоров'я.

Майнер.

Товариші! Відновляйте переплату на "Укр. Роб. Вісті"!

НЕПИСЬМЕННІ! ІДИТЬ ВЧИТИСЯ ДО УКР. РОБ. ДОМУ У ВІННІПЕГУ!

З днем 1-го січня відкривається в УРД у Вінніпегу курс писменности. Навчання буде відбуватися ввечерах. Хто не знає писати й читати на українській мові, хай зголошувється в адміністрації Укр. Роб. Дому або в тов. Німловича в буфеті при УРД. Освітком.

ЗАМОВЛЯЙТЕ НАЙНОВІШУ КНИЖКУ!

ЩОЙНО ВИПІШЛА З ДРУКУ ЦКАВА КНИЖКА

ЕРІХ МАРІА РЕМАРК

На Західньому Фронті Без Змін

Переклад з німецької мови Ж. Бургардта

Передмова К. Радєка

МИ В РОЗГОНІ КАМПАНИЇ ЗА ЧЛЕНСТВОМ ТУРФДІМ

Трансконна, Ман.

В п'ятницю, 19 грудня, відбулося засідання пропагандового комітету.

Членство вступає до ТУРФДім досить численно. Слідуючої неділі на пропагандовім мітингу вписалося 5 нових членів.

Відбули ми два пропагандові мітинги і один комітет, на котрих босідинки промовляли про значіння організації ТУРФДім і про значіння робітничої класки. Також читали доклад про значіння класки.

Щодо класки то кольтортаж її йде досить успішно. Спродано 32 книжки.

Працю комітету розподілено на ренту місяця грудня. За пропагандовий комітет, А. Гладка, секр.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 50 ЦЕНТІВ.

ІЯ КНИЖКА РОЗІЙШЛАСЯ В МІЛЬЙОНАХ ПРИМІРНИКІВ НА ДЕСЯТКАХ РІЗНИХ МОВ.

Замовляйте її таки зараз. Замовлення посилайте на адресу:

WORKERS AND FARMERS BOOK STORE
600 SELKIRK AVENUE — WINNIPEG, MANITOBA

КЛИЧЕМО ТРУДЯЩИХ ВЕНКУВЕР ПРИБУТИ 11 СІЧНЯ ДО УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ!

Комітет Друзів робітничого руху кличе усіх трулящих Венкувер, Б. К. заговорити своїм могутнім голосом проти депортування чужинських робітників капіталістичною владою Канади. Вчас розгари класових боїв капіталістична класка намагається зробити пролім в робітничому фронті, вивираючи з рядів канадського пролетаріату найбойовіших робітників, депортуючи їх з Канади до інших капіталістичних країн. Оцього депортуванню трулящих Канади самі працюючі мусять положити кінець.

Комітет Друзів робітничого визвольного руху у Венкувер устроює

В НЕДІЛЮ, 11 СІЧНЯ, В 2-Й ГОДИНІ ПОПОЛУДНІ В УКР. РОБ. ДОМІ У ВЕНКУВЕР

МАСОВЕ ПРОТЕСТ-ВІЧЕ

Приходіть усі, щоби запротестувати проти відсилення чужинських робітників з Канади до інших країн! Станьте в обороні робітничих бойців, не дайте їх прогнати капіталістичною владою! Пам'ятайте, що сьогодні депортують одного, а завтра прийде черга і на вас. Ми мусимо всі трулящі постояти в обороні наших бойців і не допустити до їхньої депортації з цієї країни, де вони положили свої молоді сили і здоров'я у боротьбі з капіталістичним гнетом і виписком. Всі явітсья на отой наш масовий протест-мітинг!

Комітет Друзів.